

Directie Wetgeving Directe Belastingen

de Voorzitter van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Datum
18 april 2002

Uw brief (Kenmerk)
25-03-2002

Ons kenmerk
WDB 2002-00206 U

Inlichtingen
mr. T.W.A.M. Willemse-Rajimann
T 070 342 8116
F 070 342 7992
E t.w.a.m.willemse@minfin.nl

Onderwerp

Vragen van het lid Marijnissen over de berekening van het pensioengat.

Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief doe ik u hierbij de beantwoording van de door het lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Marijnissen, gestelde vragen over de berekening van het pensioengat toekomen.

De staatssecretaris van Financiën,

1.en 2.

Het is waar dat bij de berekening van een pensioengat geen rekening wordt gehouden met een gedeeltelijke AOW-opbouw.

De AOW is een volksverzekering met een opbouwsystematiek. De mogelijkheid van onvolledige opbouw is onlosmakelijk verbonden aan een opbouwsystematiek. De AOW-verzekering geldt voor ingezetenen, diegenen die aan de loonbelasting onderworpen zijn en gelijkgestelde groepen. Bij vertrek naar het buitenland kan de verzekering vrijwillig worden voortgezet en bij immigratie naar Nederland kunnen daarvòòr liggende ontbrekende niet-verzekerde AOW-jaren worden ingekocht. Op dit punt bestaan derhalve reeds mogelijkheden om een pensioengat in de vorm van AOW-tekorten te voorkomen of te compenseren.

Wat de rechtvaardiging van het pensioengat betreft vind ik het niet vanzelfsprekend dat een in het buitenland ontstaan tekort in de AOW-opbouw waarbij geen enkele relatie op het gebied van wonen of werken met Nederland bestond ten laste van de Nederlandse schatkist moet worden gerepareerd. Daarbij moet worden bedacht dat reparatie via een AOW-franchise die aansluit bij het feitelijke recht op AOW en AOW-achtige buitenlandse voorzieningen met name voor de werkgever erg lastig te realiseren is. Van een werkgever kan toch nauwelijks een verificatie van met de AOW vergelijkbare buitenlandse rechten worden verlangd.

Reparatie in de lijfrentesfeer zou leiden tot de invoering van een algemene inhaalregeling, toegespitst op de compensatie van een AOW-tekort. Bij de totstandkoming van de Wet IB 2001 is de oorspronkelijk door de regering voorgestelde algemene inhaalregeling naar aanleiding van kritiek van de Kamer op het punt van de complexiteit vervangen door een basisaftrek en een verruiming van de reserveringsregeling (de regeling op grond waarvan pensioentekorten in de afgelopen zeven jaar – binnen bepaalde grenzen - alsnog kunnen worden gecompenseerd). Het laten vervallen van de algemene inhaalregeling spoort bovendien met de mogelijkheden in de sfeer van de arbeidspensioenen waarbij de opbouw van oudedagsvoorzieningen met een zekere gelijkmatigheid dient plaats te vinden en in beginsel gekoppeld is aan de diensttijd.

Naast de extra ruimte in de basisaftrek en de verruimde reserveringsregeling kan bovendien extra ruimte worden gevonden in de pensioensfeer aangezien de grenzen van de bestaande

pensioenwetgeving ruimer zijn dan de grenzen die in de meeste collectieve regelingen gebruikelijk zijn.

Gezien het bovenstaande ben ik dan ook van mening dat met de keuzes die bij de Belastingherziening 2001 zijn gemaakt en de mogelijkheden die het pensioen- en lijfrentesysteem ook nu nog steeds bieden, een evenwichtig geheel bestaat.